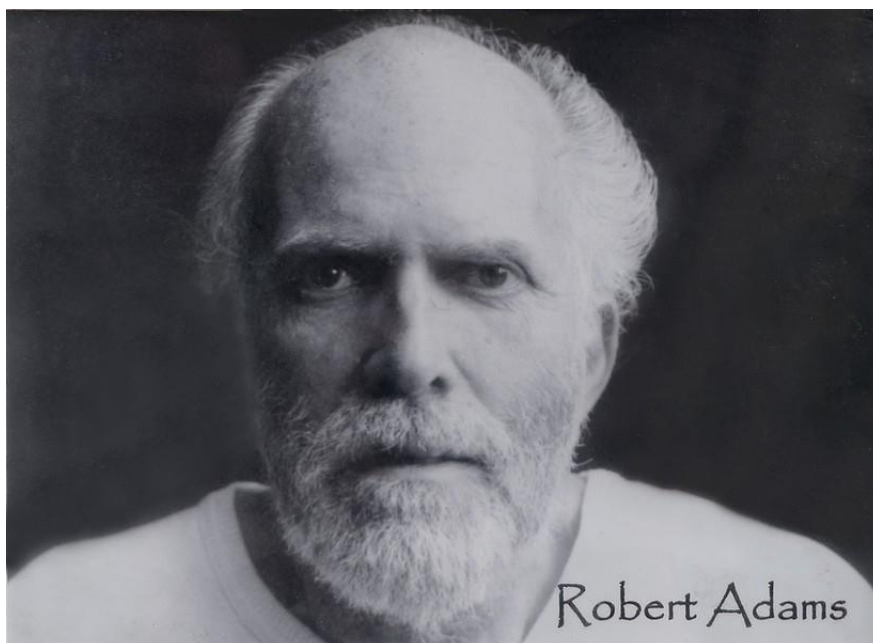

Dvě cesty k realizaci

satsang s Robertem Adamsem z 16. září 1990

zveřejněno na www.rudolfskarnitzl.cz

překlad Petr Šípál

Robert: Existují dvě cesty, které Vás dle mého názoru dovedou blíže k realizaci. Jistěže, už jsme realizovaní a nemusíme se ve skutečnosti k ničemu přibližovat, ale jen odstranit mrak, který nám říká, že jsme lidskými bytostmi. Jsou dvě cesty, o kterých se po letech poznávání domnívám, že Vás přivedou k realizaci velmi blízko. Jedna z nich je satsang, což provádíme právě teď, a druhá je praktikování naučených věcí doma.

Satsang je duchovní výuka. Když jste přítomni na satsangu, vezmete si sílu, která jím prochází. S námi je to přímá linie k Ramanovi Mahářišimu. Znamená to, že na satsangu jsme vlastně všichni Ramana Mahářiši, každý z nás. Není žádného rozdílu a všichni jsme stejní. Všichni máme poznání, které potřebujeme, a jak se dále účastníme satsangu, stává se to jasnější a jasnější. Když to slyšíte poprvé, bude to znít zvláštně, ale není.

Pokud studujete na doktora, členíte se k jiným doktorům a v této společnosti cítíte vibrace. Pokud studujete na právníka, budete se přiřazovat k ostatním právníkům a cítit se jako jeden z nich. Takže když přicházíte na satsang, je tu přímá linie k jejímu zakladateli, nebo by se dalo říci znovu objeviteli advaity, kterým je Ramana Mahářiši.

V každém případě bychom měli něco cítit hluboko v našich srdcích a nechat to kvést bez nějakého nucení. A to se stává právě docházením na satsang. Jak se budete účastnit satsangů, budete se stávat milejší osobností. Pojmeme milejší míním to, že se budete vzdávat vší zlosti, záchvatů vzteku, pochybností a nedůvěry. Přestanete se obávat a začnete se rozvíjet jako květ s kalichem natočeným ke slunci. Stačí se otevřít. Začnete se cítit dobře bez nějakého zřejmého důvodu. Všimnete si, že vás přestanou trápit věci. Nebudete se již déle znepokojovali, což ale neznamená, že se nebudete o věci starat. Budete velmi soucitní a vědomi si podstaty světa, že je to jen mája, pomíjivost. V celém světě není nikdy nic stejné. Svět vás přestane vzrušovat. Nebude vás déle dělat šťastnými nebo smutnými. Do jisté míry se vám stane neosobní. Pokračujte ale dál ve své práci. Vaše tělo ať dělá dál vše, co má, avšak mentálně budete stále v blaženosti.

Co když ale nemůžete přijít na satsang nebo necítíte takový způsob oddanosti? Pak horlivě praktikujte učení advaity védánty. Pak zjistíte, že se vám stane to jisté, trochu jinak, ale budete se rovněž rozvíjet. Je skvělé, jestliže můžete dělat obojí. To jsou dva způsoby, které Vás přiblíží k sebeuvědomění.

Následně byste se měli ptát: „Co dělám se svým životem? Jakým směrem kráčím?“ Dívejte se na svůj život, zkoumejte jej. Od momentu, kdy vstanete z postele, do doby, než do ní večer ulehnete. Co děláte v hodinách, kdy jste vzhůru? Jak plýtváte se svým časem, co děláte? Musíte si uvědomit, že máte jen několik let života v tomto světě a pak zmizíte, pokud nezjistíte, kdo jste. Opakujte si učení pořád a pořád dokola a budete mít mnoho příležitostí rozpoznat svou skutečnou podstatu.

Moudrý člověk začne objevovat okamžitě. Je to jako kopání zlata. Můžete mluvit o zlatě. Můžete jen udělat pár děr rypadlem a říci: „Přijdu zase příští měsíc.“ Nebo se k němu můžete skutečně dostat – vzít si krompáč a začít soustavně kopat, dokud nevidíte zlato, a vyhrabat ho v jednom dni. Volba je vždy na vás.

Existuje příběh o krásném stromu. Velkém, krásném stromu. Na spodní větvi žil malý ptáček, který skákal mezi větvemi, napříč stromem. Mohl jíst sladké bobule, zpívat si a pískat a byl velmi šťastný. Když pak skočil na jinou větev, kde byly bobule kyselé, rozčilovalo ho to a přestal si zpívat, dokud nenašel znovu ty sladké. Tak to šlo celé roky, sladké bobule, kyselé bobule. Byl šťastný, když byly bobule sladké, nešťastný, když nebyly. Není to jako my? Když si myslíme, že jsme našli něco, co se nám líbí, jsme velmi šťastní. Ale pak, když se to změní tak, jak se všechno musí změnit, cítíme se mizerně.

A tak o tom ptáček začal přemýšlet a létal kolem stromu. Tak se stalo, že se zadíval na vrchol toho velkého stromu a uviděl tam jiného, velkého, majestátního ptáka, co tam seděl a zářivě se leskl. Vypadal tak šťastně a oslnivě. Nic nedělal, jen blaženě seděl na vrcholu. A tak si řekl: „Ó, jak bych si přál být jako ten velký pták. Vypadá tak spokojeně. Nemusí shánět sladké bobule a něco hledat. Jen si tak sedí a jak září. Myslím, že vyletím vzhůru a prozkoumám jeho tajemství.“ Tak vzletěl nahoru k velkému ptákovi, ale ve čtvrtině stromu uviděl krásné červené bobule. Zastavil se a začal je jíst, byly tak výborné. Ohledně velkého ptáka zapomněl na vše. Začal znovu zpívat a byl šťastný. Není to zase jako s námi? Najdeme někdo něco, co máme rádi a zapomeneme na duchovní život. Říkáme si: „To je to, co chci. Nový jaguár, nový dům, nový společník, nové něco, ale pak, za chvíli, se cítíme znechuceně, rozčarovaně.“

Po chvíli sladké bobule došly, na stromě zůstaly jen kyselé a pták byl znovu rozčarovaný. Tak začal létat znovu okolo stromu a vzhlížel vzhůru, kde viděl sedět toho průsvitně zářícího ptáka, velkolepého, spokojeného a šťastného. A znovu si povídá: „Tentokrát poletím přímo nahoru.“ Avšak v půli cesty vzhůru uviděl další, fialové bobule. Takové neviděl léta. Miloval je. Zastavil se, a jak si na nich pochutnával, začal si spokojeně zpívat. Tak je to i u nás. Hledáme novou společnost. Získáváme nové hračky. Stěhujeme se do nových míst a děláme cokoliv. Myslíme si, že tak získáme skutečné štěstí.

Ale brzy sladké plody zmizí a zůstanou znovu jen kyselé bobule. Tak lítal kolem stromu a znovu viděl velkého ptáka. Řekl si: „Tentokrát poletím přímo nahoru a ničím se nenechám odradit. Ničím,“ pomyslel si rozhodně. Tak letěl vzhůru, ale ve třech čtvrtinách stromu narazil na oranžové plody, které zbožňoval. Zastavil se a začal je baštit a znovu zapomněl na velkého ptáka nahoře. A měsíce a měsíce se cpal těmi oranžovými plody, dokud na něj nezbyly zase jen kyselé bobule. A tak je to také s námi. Rozhodně si řekneme, že budeme žít spirituálně a je to cesta, po které jdeme, kterou se ubíráme. Ale pak se něco stane. Objevíme nějaké jiné možnosti. Něco, co se nám líbí, a řekneme si: „Do háje s duchovním životem, tohle je přece lepší.“ Tak za tím jdeme, dokud neztratíme i tuto iluzi a nebudeme už unavení.

Tak měl zase pták kyselé bobule a byl smutný a našťvaný. Léтал kolem stromu a říkal si: „Nic, nic mě tentokrát nezastaví. Půjdu přímo k tomu velkému ptákovi a zjistím, kdo opravdu je. Nic mě nezastaví.“ A rozlétl se přímo vzhůru k velkému ptákovi. Prolétl okolo všech plodů. Viděl cestou všechny druhy bobulí, ale už ho dále nezajímaly a letěl přímo vzhůru. Jak byl blíž a blíž, ptákova záře byla jasnější a jasnější a jasnější, dokud ta záře nebyla neúnosná. A ptáček přistál přímo u toho velkého a víte, co objevil? Že on sám byl celou dobu také přesně takový.

Je to jako s námi, že ano? Mluvíme o Bohu jako někom tak vzdáleném. A nemáme čas nad ním přemýšlet, protože se věnujeme naší práci. Děláme naší materiální práci, kterou máme. A říkáme, že Bůh je někde daleko. Ale přitom jdeme pořád cestou k němu, dokud se rezolutně nerozhodneme zaměřit naši mysl na duchovní cestu. A pak zjistíme něco zajímavého. Zjistíme, že jsme byli Bohem celou dobu. To protože jsme jedině Bohem. Jsme absolutní realitou. Jsme ryzí inteligencí, nekonečnou moudrostí. Zjistíme, že je jediná skutečnost a ta skutečnost je absolutní realita, *sat-čit-ánanda, parabrahman* a že jsme v míru.

Výběr proto záleží vždy na vás. Jakým směrem se chcete vydat. A vím, že je to někdy těžké. Někteří lidé kráčí po duchovní stezce velmi dlouho, dvacet, třicet, čtyřicet let a věří, že se nikam nedostali. To není pravda, vyvíjí se to cestou. A pamatujte, nebudete-li to dělat v tomto životě, budete to dělat později. Ale pokud jdete duchovní cestou, získáváte kredity, z nichž pro vás plynou dobré zásluhy. Nemůžete tomu pomoci.

To nejhorší, co můžete udělat, je soudit sám sebe. Nikdy se nesuďte. Nehleďte na sebe příliš mnoho. Realizujte svoji skutečnou podstatu a vaše problémy se k vám už nedostanou. Pochopte, že se vás vaše problémy netýkají. Nejste tělem. Nejste myšlenkami nebo rozumem. Začněte kontrolovat své myšlenky. Nedovoďte vašim myšlenkám, stát se většími, než jste vy. Nezáleží na tom, co vám budou říkat, neposlouchejte. Pamatujte, že vaše myšlenky nejsou vašim přítelem. Vaše myšlenky vás chtějí uvést ve zmatek, splést vás. A budou vám říkat všechny možné věci. Neposlouchejte svoje myšlenky, ani ty dobré. Překročte všechno, jděte za mysl, do blaha, radosti a štěstí.

Vaše myšlenky vás odvádí pryč. Způsobují, že přemýšlíte nad celou řadou věcí. Ale když si uvědomíte, že vaše mysl je podvodník, nedovolíte jí, aby vás jakkoliv rušila. Jakmile vaše mysl vzejde, položte si otázku: „Komu přichází tyto myšlenky?“ a ony se zastaví. „Přicházejí mně, no a kdo je to to mně? Čím jsem já? Já jsem sebou. Kdo jsem já?“ A začněte hledat zdroj svého já. A pokud budete hledat, vše ve vašem životě půjde k lepšímu. Když budete hledat horlivě, věci půjdou k lepšímu, protože už nebudete mít stejné reakce na situace. Vaše reakce se změní, i když situace možná zůstanou stejné.

Vezměme jako příklad, když slyšíme o Iráku a konfrontaci Spojených států. Dříve by Vás to vyrušilo, vaše představy o válce a lidské krutosti. Obávali byste se inflace a hospodářského poklesu ve vaší zemi. Všechny tyto myšlenky vás znepokojují. Ale když děláte duchovní pokroky, uvědomíte si, že je to cesta světa. Svět byl vždy takový a vy jste ho viděli jinak. Začnete si všímat lásky, soucitu. Svět se ve skutečnosti neproměnil, to vy. Vidíte situace kompletně jinak. Uvědomíte si, že tohle všechno je svrchovaností a „Já jsem To“.

Jinými slovy, uvědomte si základní pravidlo: „Vše je projekcí vaší mysli.“

Cokoliv vidíte, je projekcí vaší mysli. To proto, že když vidíte, že není s někým něco v pořádku, vidíte sami sebe, je to tak? Když vidíte trápit se nějakou osobu problémy, nebo když vidíte nějakou křivdu, chyby, obavy, nedůvěru. Musíte si uvědomit, že musíte mít tyto vlastnosti, abyste je byl schopen vidět u jiných osob. Takže jak vyrůstáte, naučíte se dívat skrze tyto věci. A cokoliv bude kdokoli dál dělat, nebude vás to nijak vyrušovat. A pokud vás to již nebude rušit, pak se k vám negativní vibrace nemohou přiblížit a jste v míru. Máte nějaké dotazy?